

La inexplicable candidesa de les maquetes de Jorra

El nou disc del manacorí és 'Enregistraments 2014-2017', un recull de totes les versions inicials de les seves cançons | Estrenem la cançó "El complaure"

Jorra i Gomorra | Clàudia Gómez

Jorra Santiago es troba en un moment dolç de la seva trajectòria creativa. El compositor de **Jorra i Gomorra** ha publicat recentment l'EP *A Manacor* (Bubota, 2018) i també no fa tant ens presentava el primer disc d'estudi de la banda *Música sèria* (Bubota / The Indian Runners, 2017), amb el qual va poder fer gira per Catalunya i la resta de la península.

Ara, el músic ens presenta un recull de les primeres versions de les cançons que ha enregistrat entre els anys 2014 i 2017. El disc no podia tenir un nom més explícit: *Enregistraments 2014-2017*. L'edita Bubota i es podrà escoltar sencer a partir d'aquest divendres. De moment, avui estrenem una de les cançons inèdites de l'àlbum, "El complaure", tema que no es troba en cap de les referències de Jorra fins a la data.

Creiem que la millor manera d'explicar el context d'aquesta nova referència del rei de la cançó pop manacorina és amb les mateixes paraules de l'artista. Jorra Santiago explica així com surt la idea d'*Enregistraments 2014-2017*.

"Després d'haver tret el darrer EP de **Pujà Fasuà**, *On què?* (autoeditat, 2014), un treball elaborat ben a consciència, em vaig desanimar molt i vaig decidir donar forma a unes cançons que ja havia

publicat a internet. Com a reacció natural al desànim, les havia fet amb una clara intenció lúdica, per anar provant el nou material d'enregistrament que havia comprat, a la meua habitació, sense cap altra pretensió que divertir-me. Aquell mateix any 2014 vàrem decidir, juntament amb Dani Gómez, Carloscar Gómez i Macià Vives, de fer un únic concert a la festa d'aniversari de 40putes, on vàrem conèixer els nostres estimats **vàlius**.

Amb el mateix esperit juganer vaig fer els següents EPs, *Ets una festa* i *Música lleugera* (autoeditat. 2015), amb l'atractiu afegit que els vaig enregistrar amb un quatre pistes de casset, fet que em va obligar a abraçar sense reserves les limitacions que això comporta. M'agrada la imperfecció i sovint trob que la majoria de discos que sonen 'bé' són estèrils, asèptics, inofensius. I, per damunt de tot, m'agraden les cançons. Diria que aquestes 26 cançons són 26 intents de fer-ne una de bona, una que comuniqui directament amb l'oïdor i que el faci sentir bé.

Als treballs que hem tret per ara **Jorra i Gomorra**, *Música sèria* (2017, Bubota / The Indian Runners) i l'EP *A Manacor EP* (2018, Bubota), hi ha diverses cançons reenregistrades a un estudi professional, Favela (La Soledat, Palma). I sonen millor, evidentment. Però, així i tot, trob que les maquetes tenen aquell què inexplicable (despreocupació, candidesa?) que les fa especials. Esper que en gaudiu; jo encara n'estic orgullós i trob que són un reflex fidel d'un moment molt estimulant i creatiu per a mi."